

HAZRAT AMIR'UL MOMENEEN MUHYI-UD-DIN
MUNIR AHMAD AZIM (atba)
30 May 2008

FRIDAY SERMON
வெள்ளியாழ்சு வழக்கு

A WARNING TO HUMANITY
மானவகுலத்தினொரு முன்றியிப்பு

ஹஸ்த் அமீருத் தூப் முஅஶ்மிநீக் முஹ்யிதீக் முனீர் அஹம்த் அஸீங் (atba) 2008 மெய் 30-ஈ தீயதி வெள்ளியாழ்சு நடத்திய ஜுஙாது வழக்கு வழக்கு ஸங்கஷிப்பதம்

ஜமானத்து அங்கணேஶ்கள் ஸலாங் சொல்லி, தஶஹ்ஹாத், தனை யூத், ஸுர ஹாதிஹ: ஓதிய ஶேஷம் ஹஸ்தத் அமீருத் தூப் முஅஶ்மிநீக் முஹ்யிதீக் முனீர் அஹம்த் அஸீங்(atba) ஜுஙாது வழக்கு வழக்கு வழக்கு.

விஶுஉவுர்குளிலே ஸுர அனாத (24:56)-த்தே அல்லாஹு பயிருள்ளு.

நினைவுக்கூக்குயும், ஸத்கரைமணேஶ் அனாஷ்டிக்கூக்குயும் செய்யுள்வரோக், அவர்கள் முபுஞ்சிவரை வலீஹமாராக்கியதுபோலே தீர்ச்சுயாயும் அவரேயும் ஭ூமி யில் வலீஹமாராக்கூக்குயும், அவர்களையி அவர்கள் தூப்திபூட்டு மத்தை அவர்கள் ப்ரபுவபூட்டுத்திகொடுக்கூக்குயும், அவருடையத்தினு ஶேஷம் ரக்ஷயும் ஸமாயானவும், அவர்கள் பக்ரம் நல்கூக்குயும் செய்யுள்தாளைன் அல்லாஹு வார்த்தான் செய்தி திக்கூள்ளு. அவர் மரூானினேயும் அவர் பகுஞ்சேர்க்கூக்குயில்லை. அதினுஶேஷம் அதற்கீலும் நிஷேயிக்கூக்குயாளைகில் அவர்த்தனையாள் யிக்காரிக்கஶ.

ஹஸ்த் ஹுஸைஹா(ஏ) ரிபோர்ட் செய்திரிக்கூள்ளு. திருநம்பிங் ஸுப்ரகாரம் அருளியிரிக்கூள்ளு. அல்லாஹு(த) ஹஷ்மி

കുന്നതുവരെ പ്രവാചകത്വം നിങ്ങളുടെയിടയിൽ നിലപനില്ക്കുന്നതും, ഈ അനുഗ്രഹത്തെ നിങ്ങളിൽ നിന്നും നീക്കണം എന്ന് അവൻ ഇച്ചിയ്ക്കുന്ന വേള മുതൽ പ്രവാചകത്വത്തിനു ശേഷം വിലാഹത്ത് വ്യവസ്ഥിതി നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതുമാണ്. അതിനുശേഷം കുറച്ചു സമയം ഹസ്ത മുഹമ്മദ് നബി(സ) നിശ്ചബ്ദനായി ഇരിയ്ക്കുകയുണ്ടായി. മഹമ്മദ് (സ) അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള സന്ദേശങ്ങൾ സൗകരിയ്ക്കുകയായിരുന്നു. തിരുനബി(സ)യുടെ ഈ മഹമ്മദ് സഹാബാകളുടെ ആകാംശയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ആ മഹമ്മദ് അല്ലാഹു(ത) തിരുനബി(സ)ക്ക് നല്കിയ സന്ദേശം ഇതായിരുന്നു. അതായത് അല്ലാഹു(ത) ഒരു വലീഹയെ അയയ്ക്കുന്നതാണെന്നും, അദ്ദേഹം ജനങ്ങളെ നേർമാർഗ്ഗത്തിൽ നയിക്കുകയും ഇസ്ലാമിന്റെ സംരക്ഷകൾ ആയി നിലകൊള്ളുന്നതാണെന്നും അറിയിച്ചു. എന്നാൽ വിലാഹത്ത് വ്യവസ്ഥിതി തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വേളയിൽ ജനങ്ങൾ, അല്ലാഹുവിനെ ഉപേക്ഷിച്ചു, വലീഹമാരെ ഭയക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നതാണ്. **ഇങ്ങനെയുള്ള ഭയം** അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഉടലെടുക്കുന്നോൾ അവർ മനുഷ്യരെ ഭയക്കുന്ന സ്ഥിതി വരുകയും അവർ മറ്റൊളവരെ അല്ലാഹുവിലേക്കു ക്ഷണിയ്ക്കുന്നതിനു പകരം, വലീഹമാരിലേക്ക് ക്ഷണിയ്ക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്യും. ഈ വചനത്തിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നത്, പ്രവാചകത്വവ്യവസ്ഥയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് വലീഹയുടെ ആഗമനം എന്നാണ്. അല്ലാഹു ഈ വിനീതനെ പ്രവാചകത്വ പദവിയോടെ (അല്ലാഹുവിൽ നിന്നും ഇങ്ങനു വെളിപാടുകൾ സൗകരിക്കുന്നയാൾ) ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു. **ഇസ്ലാമിൽ നാലു വലീഹമാരുടെ** (ബുലഹാർറീഷിദീങ്ങളുടെ) മരണത്തിനു ശേഷവും സമുദായത്തെ നേർപ്പാതയിൽ നടത്തുവാനായി വലീഹമാർ മുൻനിരയിലുണ്ടായിരുന്നു എന്ന നാമമാണുവരും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ള സംഗതിയാണ്. ഈ നടപടിക്രമം അല്ലാഹു മുജുദ്ദിദുമാരെ അയയ്ക്കുന്നതുവരെ തുടരുകയുണ്ടായി. **ഇപ്പോൾ** നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നത് അഹമദിയും

அரசோஸியேஷனு மாடுமே வலீஹயுல்லூ, ஸாக்கியுல்லூ முஸ்லிங் விடாகண்டீக்கு வலீஹயில்லை என்னாளோ? பிரவா பக்ததெத்தத்துடற்கூல்லை விலாஹத்த் வழவுப்பிதியை படித் தமிழிலாக்குவதின், ஒத்த அளின்றிதிக்குக் கூட, நிலவிலுல்லூ விலாஹத்த் வழவுப்பிதி அழிமதியாக்கி நிரியப்பூக்கயும் மாந்திராக்டெஷன் ஸஂநிவிச்சுதாயி வரிக்கயும் செய்யுவோக் கூட அல்லாஹு அவர்க்கீ மஹத்தாய் அனுஶாஹத்தாக்கி ஒரு வலீஹயை பிரவாபக்தவழவுப்பிதிக்கூட நியோகிக்கூனு. அல்லாஹு விநாக்கி தெரண்ணத்துக்கப்பூக்கயும், நியோகிய்கப்பூக்கயும் செய்யுன வலீஹத்துல்லாக் கமூஷ்யராக்கி தெரண்ணத்துக்கப்பூக்குன அஶ்ர அல்ல. அதேஹத்திர்க்கீ பூர்ணாக்கியுறுப்பு வூன், அதேஹத்திலுல்லூ பூர்ணாக்கியிகாரவும் அல்லாஹு ஏதோடுக்குவதான்.

விஶுஉ வூர்த்துநிலை ஹா அதுத்த அனே யரும் வழக்கத்தொற்கும், யாதொருவிய விவாதத்தினும் ஸாயுத யில்லாத்தத்தும் அதகுனு. ஸத்கர்மமண்டீக்குக்கயும், அல்லாஹுவின மாடும் அத்ராயிய்க்கூக்கயும், அவர்யாதொருவிய பகுகாரையும் வய்க்காதிதிக்குக்கயும் (அதாயத்து ஹாத்திரிக்கூல்லாவின மாடும் தெப்பூனவர்) செய்யுன விஶுாஸிக்கீக்கு ஹா லோகத்த் பின்துடற்சுக்காரை நல்குமெனும், அவரின் நினும் ஒரு வலீஹயை உயர்த்துமெனும் அவர்க் கூல அதுத்திற்கு வார்த்தான் செய்யுனு. ஹா வலீஹா பாவி அவர்க் கமூஷ்டிசு ஸத்கர்மமண்டீக்குல்லூ பிரதிஹலமானெனும், அல்லாஹு அவர்க்கீ அவருடை தெத்தினு ஶேஷம் கைச்சயும் ஸமாயானவும் பக்கரம் நல்குமெனும் ஹவிட வழக்கமாக்கியிரிக்கூனு.

வாதுவரீநமிர்ஹாபுலம்மாயத்தைக்கூவிஹிங் என ஸுர ஜுமாயிலை அதுத்த அவதரிசு வேழயிற்கு தண்டீக்கூடுமை முஹம்மத் (ஸ)யுடை ஒப்பு உள்காயிருநூவென் ஹஸ்த அவை ஹுரெர(இ)ரிபூர்க்கீ செய்திதிக்கூனு. ஹா அதுத்த அவதரிய்கப்பூடு வேழயிற்கு ஒரு ஸஹாபி ஹஸ்த முஹம்மத் (ஸ)

யோக் தாக்ஸ் ஹடுவரையையும் கண்டுமுட்கியிடில்லாத்த அது கூடுதல் அதான்? ஏன் அதான்தது. பகேசு திருநவீ(ஸ) அதினும் மருபடி நல்கியில்லை. அதேபோல் ரண்டோ முனோ பிராவஸ்யம் ஹடே சோந்து அதுவர்த்திச்சூ. ரிபோர்ட்டுக் பரதை ரிகூன்ட் ஸ்தான்துடைய அது கூடுத்தில்லை திருநவீ(ஸ)யுடைய அதிகிலாயி **ஸ்த்ரமான் ஹாரிஸி ஹரிகூன்டாயிருநூ** ஏனான். அபோஶ் அல்லாஹுவின்றே பிரவாசகள்(ஸ) தனை ஒருடை கைக்ஸ் அதேபூத்தின்றே சூமலுக்லில் வசூகொன்ட் (பேர்ஷுன் வங்ஶஜாயிருநூ ஸ்த்ரமான்) ஹப்ரகாரம் பரதை. விஶ்வாஸம் ஸுரத்து நக்ஷத்ரத்திலெத்து வியம் ஜனான்தில் நினூ அக்னுபோகுபோஶ் ஹதேபத்தின்றே பரவர யில்லைப்படு ஓராஶ் அதினை திரிகை கொண்டு வருந்தான்.

நம்முல் ஏவரும் ஹா ஹாஸினை அமங்கீகரிக்கூன எனான். ஹத் ஹஸத் மஸீஹ் மஹாராஜ் (அ)னை ஸுசிந்திகூனூ. அதிலொரு ஸஂஶயவும் ஹல்லை. ஹா சோந்து ரண்டும் முனூம் அதுவர்த்தி சோந்திய்க்கப்பெட்டதாயி ஹா ஹாஸில் நினூ வாக்கமாகுநூ. அல்லாஹு தன்றே பிரவாசகள் மனஸி லாக்கிகொடுத்தத் ஹாமான் ஸுரத்து நக்ஷத்ரதேதாலும் உயற்னு போகுபோஶ் (ஜனான்தில் ஹாமான் ஹல்லாதாகுபோஶ்) பேர்ஷுன் வங்ஶஜாய ஸ்த்ரமான் ஹாரிஸி(ஒ)யுடைய பின்தலமுரியில்லைப்படு ஓராஶ் அதினை ஭ூமியிலேக்கு திரிகை கொண்டு வரும் ஏனான் ஹா ஹாஸில் நினூ வாக்கமாகுநை. ஭ூமியிலேக்கு ஹாமான் திரிகை கொண்டுவருவா நாயி தெரைதெடுக்கப்பெட்டிரிக்கூன்ட் ஹஸத் மஸீஹ் மஹாராஜ் (அ)அதன் ஏனான். பின்னீட் வீண்டும் ஹாமான் ஸுரத்து நக்ஷத்ரத்திலேக்கு போகுபோஶ் அதேபூத்தின்றே ஜமாஅத்தில்லைப்படுவர் ஹாமானை மருஷ்வரிலேக்கு திரிகை ஏத்திய்கூா. **ஹானையுல்லை ஹா வலீஹ ஹஸத் மஸீஹ் மஹாராஜ் (அ)யுடைய ஜமாஅத்தில்லைப்படுவர், ஹாமானை மருஷ்வரிலேக்கு திரிகை ஏத்திய்கூா.** **ஹானையுல்லை ஹா வலீஹ ஹஸத் மஸீஹ் மஹாராஜ் (அ)யுடைய ஜமாஅத்தில்லைப்படு அஶ்**

அல்லாதெ மர்தாராஸ் அகுவான் ஏறு தரவும் ஹல்.

ஸுரயுா நக்ஷட்டத்திலேக் உயர்னுபோய ஹு ஹுமான ஏனையென்றான் திரிகெ ஹுமியில் ஏத்திக்கூகு? ஏனையென்றான் ஹஸ்த் மஸீஹ் மஹார்ஜ்(அ) அதினென திரிகெ கொள்டு வந்த? பெவீக வெஜிபாடுகளி லுடெயான் அத் ஸாயுமாயத். அல்லாஹு அதேஹதேடு ஸஂஸாரிக்கூக்கயும், ஜநானேலுட ஹுடயானேஜில் ஹுமான் ஏத்திய்கேள்டத் ஸஂவெயிச் சு மாற்றுத்திரங்கான் நல்குக்கயும் செய்து. அல்லாஹுவிளீ ஸஹாயம் அதூர்த்தமிசூகொள்க அதேஹத்தின் ஹு ஹுதீக லோகத்துநினும் (அதிளீ அக்ரஹ்ஸா வலயத்தில் நினும்) ஸரயம் மாரி நில்குக்கயும் செயேண்டி வந்து. தீர்ச்சுயாயும் அல்லாஹு ஹு யத்தாங் ஸஹம லமாக்கூவாங்காயி அதேஹத்தின் வெஜிபாடுகளிரக்கி மாற்று திரங்கான் நல்குக்கயும் செய்து. ஹுமான் வெருதே ஹுமியி லேக் ஹுனை வதிக்காயிருநில். ஹஸ்த் மஸீஹ் மஹார்ஜ் (அ)ங், ஏறுபாக் பீயநேலும், தூாகானேலும் ஸஹிகேள்டி வந்து.

ஹுதயேர கஷ்டப்பாடுகள்கூம் வெலுப்பாடுகள்கூமிட யிலும் அல்லாஹு அதேஹதெத பின்தானேக்கயும் வெஜிபாடு களிலுட ஸஹாயிக்கூக்கயும் செய்து. அதேஹங் 80-லேரெ ஶ்ராந்தேசு ரசிய்கூக்கயுண்டாயி. அல்லாஹுவிளீ ஏக்கரை த்திலேக் நயிக்கூவான் பருாப்தமாய வியம் ஜநானேலுட ஹுடயானேலேக் ஹுமான புநஸ்தாபிக்கூகு ஏந்த ஏறு லக்தமாய ஸஂகதியாளைங்கானோ நினைச் சுருதியிரிக்கூ ந்த? அதேஹங் ஜமானைதெத அஹம்தியுா ரூபிக்ரிக்கூன ஸம யத்த ஏரே ஏறு அளையாயிருந்து ஜமானைத் தெள்க் ஹந த்தில் உண்டாயிருந்தத். அதேஹங் அது அளை (பெபஸ)யை பட்டி ஓர்த்தலூ அதகுலபெப்டுத், மரிச் சு ஜமானைத் தெள்கிலேக் வரான் போகுவா (ஹங்கா அல்லாஹ்) தஶலக்ஷ்களைகளின் ரூப அரிவுயம் செய்தபெப்டு போகுவானுதை ஸாயுதயைப்பட்டியா யிருந்து. ஹத் தெஜியிக்கூந்த, அஹம்திக்கூட ஹுடயா

இல்லை நினைவு ஹமான் அகனை போகுவது, ஹமான் ஸுரயூ நக்ஷத்ரத்திலேக்கு அகனை போகுவது ஏன் அதேபோததின் அரியாமாயிருந்து. அதேபோத ஜனஞ்ஜூடெயிடயித்தில் நீதியும், ஸமாயாநங்கும், பரஸ்பரயாரணயும் பூங்ஸமாபிய்க்கூவானாயி நியோகித்தாய் ஒரு நூற்று நூற்று பொய்யிப்பாயிருந்து. **அல்லாஹுவி** நால் நியோகித்தாவுடன் ஏதொரு வழக்கியும், அதுமினை போலை தனையாள். அதேபோத அதுவுமலீப்பதும், வலீப்பத்து லூஹ் யும் அதுகுந்து. விஶாஸிக்கல்காயி அல்லாஹுவில் நினைவு நியோகித்தாய் அதுவுதை வலீப் பாஸத் அதும் (அ)மநுஷ்யரால் தெரிவெட்டதுக்கப்படு அதுலாயிருந்துவோ? அல்லாஹு மலகூக்கலோக் அதுமினை வளஞ்சுவான் பருத்த பேஷாஸ், அவர் மருபடி நல்கியத் தூப்காரமாயிருந்து.

தூமியில் குஷப்பமுள்ளதாக்கூவானும், ரகதசூரியிலினும் வேள்ளியானோ ஹவரை ஸுஷ்டிச்சிரிக்கூன்ற? தென்கூநினை ஸ்துதிக்கூக்கயும், நின்ற பரிஶுலுயை வாஞ்சித்துக்கயும் செழுங்கவராக்குந்து. அபேஷாஸ் அல்லாஹு பருத்து நின்கூந்து அரியாத்தத் பலதும் தொநியுங்கவாக்குந்து.

இதில் நினைவு வழக்கமாகுந்த அல்லாஹு ஏபேஷாஸ் கை தன்ற வலீப்பத்துலூஹ்யை தூமியில் நியோகித்து யக்கூன்றுவோ அபேஷாஸெல்லாஂ மநுஷ்யர் பிரச்சநங்கூச் சூஷ்டிக்கூன்ற ஒரு பதிவ் ஸஂ஭வம் தனையாள் ஏனாள். வலீப்பத்துலூஹ்யுடைய வரவோடை காருண்யை மாரிமரியுக்கயும், க்ரமநுஶதமாய் ஒரு ஜீவிதரீதியும், தனைஸஂவியானவும் நிலவில் வரிக்கயும் செழும். அதினால் தனை, மலகூக்கல் அல்லாஹுவின்ற ஹஜ்ஜையையும், உடேஶுதெதயும் ஏதிர்க்கூக்கையோ, அதுமினுமேல் தன்ஜூடை அய்விஶதை ஸமாபிக்கூவான் ஶமிய்க்கூக்கையோ உள்ளதிலீ. பகேஷ தூமியில் மநுஷ்யர் குஷப்பும் ஸுஷ்டிக்கூமென் மலகூக்கல் நேரதெதை தனை திரிச்சுரின்திருந்து. ஏனால் தான் நியோகித்துயக்கூன் வலீப்பத்துலூஹ் மஹநீய சூனவிஶேஷங்ஜூடை விழுநிலவும், யார்முகவும், அதுமீயவுமாய் நிலக்கலில் அணேயரும் ஶோலி

கூன வருக்கியும் அதென்று அல்லாஹுவின் உத்தமபோயை முன்டாயிருனு.

அதிகாலான் மலக்கூக்கஸ் பரிசீலனை செய்தது. அல்லது எடுத்து நாமா! நீ பரிசூலுமின் அதகுனு. எனதே நினை பிரகாரத்திக்கூக்கயும், வாச்த்துக்கயும் செய்யுனு. அல்லாஹு தன்று வலிமூலை நியோகிக்கூவான் தீருமானிக்கூக் கூன செய்திருனு. அதேனே அதேவெதை ஸுஷ்டிசூ. அவன்று வலிமூலை (ஹஸ்த் அதங்அ)ந்து முனித்து மலக்கூக்கஸ் கீஷ்டன்னவராயி மாரி. அதேவெத்திந்து விலாபத்து, நூற்று பூத்தினை அத்திரப்பூத்தியுத்துதாயிருனு.

இனோக் கருபாக் பேர் சோதிக்கூன ஏரு சோதுமான். அஹம்பியுா அஸ்ஸோஸியேஷனிலுத்து வலிமூலை மற்று பள்ளித்துறை தாக்ஜோக் யோஜிக்கூனில்லோ? இனத். இநியக்க அவரோடுத்து மருபடி அவர் இத்தென மாஹாத்மை ஒரிய வராண்கிலும் ஓரியக்கலை அவர் அல்லாஹுவின்று ஒப்பு ஒத்துக்கயில்லை இனதான். அவர்க்கொரிக்கலை மலக்கூக்கஸ் அல்லாஹுவினை வாச்த்துநடைபோலை வாச்த்துவானோ, மலக்கூக்கலை போலை அல்லாஹுவினோக் அடுக்கூவானோ ஸாயிக்கூக்கயுமில்லை. மலக்கூக்கஸ் அதேயருடும் அடுஸ்ரளை புலர்த்துக்கயும், அல்லாஹுவின்று ஹஷ்யக்கூக்கீஷ்பூத்துநவரும் அதகுனு. ஹா வசநத்தித்து ஹுமியிலை குஷ்பும் ஸுஷ்டியக்கலின பட்டி ஸுசந நல்குநூள்க். ஏரு பிரவாசகள் தனிக்க அல்லாஹுவின் நினை வெளிபாடுக்கஸ் லட்சுமாகுநூள்க் இன் வாதிக்கூபோஷல்லோ, ஹா வார்த்தயித்து ஸ்தவ்யராகுந ஜந அங்கீகூக்கயும் ஸுஷ்டிக்கூந்து ஸ்வாதாவிக்கமாய காருமான். காரளை தாங்கீ ஸத்யத்தித்து நினை, ஹஸ்மின்று யமாற்றம் அய்யாபநான்து நினை அக்காரிக்கூநுவென், ஸுவலோ லுபதயிலும், ஹதீக்கதயிலும் அத்துபோய ஜீவிதமான் நயிசூக்காள்டிரிக்கூநதெனை அவர்களியாவுன வச்து தயான். அவர் தாங்கலைத்தென ஹுமியிலை கெவான்தாயி பிரதிஷ்டிசிரிக்கூக்கயாயிருனு. அல்லாஹுவின்று பிரவாசகள்

அல்லாஹு அமேரேஹத்தினு வெஜிபூடுத்தியதின் பிரகாரம், அவருடை ரஹஸ்யங்களை மினீகளி பூர்த்துகொள்டுவருபோல், அவற்க்கென் ரஸிக்கூக்கயில். காரணம் அதுவரை அவற்க்க பார்ஸேவ செய்துருள்ளவரைல்லாம் அவரை விட்டுபோவுக்கிறோம், வலீப்பத்துல்லாஹ்-யோதொபூம் சேருக்கிறோம் செய்யும். அது ஒரு ஒரு காரணத்தாலான் அவற்க வலீப்பத்துல்லாஹ்யை ஏற்றிக்கூக்கிறோம், குடிபூம் ஸுஷ்டிக்கூவான் ஶமிய்க்கூக்கிறோம் செய்யுமான்து.

பிரவாசகங்கு ஭ாగத்து நின்ற ஏறிய்கலையும் பித்து உள்ளாகுமான்து. மரிசு, பிரவாசகங்கு ஏற்போடும் வாழி஭ாகத்தான். அவிஶாஸிக்கலூடை அகேமத்தால், ரக்தசூரிச்சி லுள்ளாகுபோல், சோரசித்தபூடுமான்து பிரவாசகங்கு ஭க்தராய யமால்தம விஶாஸிக்கலூடேதுமான்-காரணம் ஸத்ய த்தித்த நினைம் வுதிசப்பிய்க்கூவான் அவற்க தழுவாகுமானில் ஏற்றுத்துதென. அவரை ஸஂவயிச்சிடத்தோலும் அல்லாஹு விலும் அவன்கு பிரவாசகநிலுமுதல் அவருடை டுஸவிஶாஸத்தை கைவிட்டுமதிலும் தேவே பீயங்களை ஸஹிக்கூக்க ஏற்றுத்துதென.

ஸுர: நூரித்த நினைம் தொனுமுரிசு ஹ வசநத்தித்த அல்லாஹு, அவற்க்க அவருடை ஭யத்தினு ஶேஷம் ரக்ஷயும் ஸமாயானவும் பகரா நல்குமெனை பரத்திரிக்கூனை. ஹ வசநத்திலுடை அல்லாஹு அவன்கு டுதென திரிசுரியுவா நூதல் ஒரு அடயாலும் நல்குனை. விஸ்மரிய்க்கபோடுபோய் அய்யாபநங்களைப்பட்டி ஜங்கைச்சுக்கென் தாக்கீது நல்குக்கிறோம், அல்லாஹுவித்த நினைஞ்சு மஹத்தாய ஹாராராஞ்களை பட்டி அவற்க்க ஸநேதாஷவார்த்த அரியிய்க்கூக்கிறோம் செய்யுக ஏற்றுதான் அது. அனைதென அல்லாஹுவின்கு பிரகாரம் அவருடை ஹூதயங்களித்த ஸ்ஹுரிய்க்கூமார் அவரை ஸேர்மால்டு த்தித்த வசிநடத்துமதினாயி! வாஸ்தவத்தித்த, ஒரு பிரவாசகங்கு அல்லாஹுவின்கு ஸங்கேஶம் வூபிஸ்திக்கூவாநூதல் ஶேஷி ஸெடுமான்த அல்லாஹுவித்த நினான். அது அமேரேஹத்தின் ஶாரீ

திக்ஷேஷி நல்குன்னதோடொப்பு அதேஹத்தின்றி நாவிளை மெஞ்செப்புடுத்துக்கயும் செற்றுள்ளு. அல்லாஹுவின்றி ஸஹாயம் கூடாதெ என்றும் தனை ஸாயுமாகுந்தல்ல.

அல்லாஹு ஒரு அபக்கங்களையும், பிரயாஸங்களையும் கைச்சுயும், ஸமாயாநவும் ஏதுகளை மார்த்துள்ளு. ஒரு ஸஂஶதியை பட்டி நநாயி சின்திக்கூக். ஹஸ்த் முஹம்மத் (ஸ) ஸத்யஸ நேஶம் பிரசரிப்பிக்கூவாநாயி எடுத்துக்கூ வள்ளு. அதேஹத்தின்றி கூடாயி ஏராலோ, ஸாவத்திக் காட்டித்திரயிடான் ஏது திரிஹா போலுமோ உள்ளடாயிருந்தில்லை. அதேஹத்தினெதிரில்லை நினி ருந்து, அதேஹா பரிணத காருண்யங்களில்லை லவலேஶதாத்பரம் மில்லாத்த, அதேஹதெதை நவஶிவாந்தம் ஏதிற்குத் தொரைப்பீ ஜநத யாயிருந்து. பகேஷ், அதேஹா அல்லாஹுவின்றி மார்ஹாத்தில்லை ஸபிரிசித்தநாயி நின்று. அதேஹத்தின்றி ஶதுக்கஸ் அதே ஹதெத கூரமாய பீஸங்கள்கூ வியேயாக்கூக்கயும், வயிய்க்கூவான் பலுதியிடுக்கயும் செற்றுக்கயுள்ளடாயி, பகேஷ் ஏற்றாள் நஷ்டபெப்புடவராயி மாரியத்? அனேங்கிடும் அவஹே ழிய்கபெப்புடுபோயிடும், அவஸாநம் விஜயம் அதேஹத்தினாவுக்கயும், ராஜ்யம் முஷுவான் அதேஹத்தின்றி காடியர பரியுக்கயும் செய்து. தனை நாடுகடத்துக்கயும், அல்லாஹுவின்றி ஏக்கரத்தில்லை நினக்கான் அக்கம்பிவர்த்தனங்களில்லை முஷுகுக்கயும் செய்த அக்கமிகஸ் வாஷுக்கராயிருந்து, அவருடை ஸுந்தம் தட்கம், அதேஹத்தினு முந்தில் அவர் காடியரவு வெஞ்சு. ஹஸ்த் முஹம்மத் (ஸ) தூஹீதின்றி ஸநேஶம் பிரசரிப்பிக்கூக்கயும், அவருடை ஹூதயங்களில்லை அல்லாஹுவிலுத்த விஶாஸவும், தெயவும் உடக்கியுறப்பிக்கூக்கயும் செய்து.

அல்லாஹுவினால் தெரளைத்தடுக்கபெப்பு வலீஹயுடை கைக்களில்லை நினங்குடை கைக்களை சேர்த்துவெய்க்கூஙோஸ் (விஶாஸம் பிரவூபிக்கூஙோஸ்) அதின்றிதம் நினங்குடை ஸுலஹீநதகளோடொப்பு தனை, அல்லாஹு நினங்களை கைச்சயிலும் ஸமாயாநத்திலுமாக்கியிரிக்கூந்து ஏனாள். வலீஹத்துல்லாஹ் யில்லை தனங்குடை விஶாஸம் அறப்பிச்சுவரை ஸஹா

யிக்குவான் அவன் (அல்லாஹு) ஓடியெத்துந்தான்.

ஜனங்களுடை ஹுபயங்களில் நினைங் அல்லாஹுவினோடுஇல்லை என அக்காபோவுக்கியும், அவர்கள் தங்களிலே அயிகாரிகளை யெப்படுவான் தூடங்குகியும் செய்யும் வேலையில், அல்லாஹு தன்று பூதனை-அத்தீய நேதாவின அயத்க்குணு-அது ஸமயத்து, ஜனங்கள் அத்தீயான்காரனங்களில் அத்தீட்டு கிடக்கு நாவராயிரிக்கும். மூதிக் ஸுவலோலுபதக்களில் அதுமஶ்ராயிதிக்குண அவர்கள், மத்தியில் நினைங் அக்காபோயவரும், ஸார்தமதிக்கும் அத்தீரிக்குணக்கியும் செய்யும். வலீஹத்து ல்லாஹ்-யை நயிகேள்வதின்றியும், அதேவத்தின் நிரதேஶ அங்கீர்ந்தின்றியும் பூர்ணாபுமதல அல்லாஹுவினாயதினால் ரக்ஷயும், ஸமாயானவும், விஜயவும் ஏல்லாம் தனை அவன்று வலீஹத்து ல்லாஹ்-யிலும்ஒலி விஶாஸார்ப்பனத்திலுடை ஹுபய லட்சமாகுணம். ஸத்யம் ஏல்லாய்ப்போசும் அன்றைத்தகீஷ்பெப்படுத்துக தனை செய்யும்.

வலீஹத்து ல்லாஹ் நியோயித்தாயி, தன்று அதுமனோதேஶும் வெளிப்பெடுத்துபோஶ், வழரை குருஷ் அதுக்கஶ் மாற்றமே அதேவத்தை விஶவஸிக்குணக்கியும், பின்துநெய்க்குணக்கியும் செய்யுக்கியும்ஒலி. ஒன்றை விஶவஸிக்குணவர்க்க, தனை தங்குடை நிதேயநயுள்ளாயிருந ரீதி விட்டு, ஸுவலோலுபதயிலலின்ற ஜீவித ரீதியில் நின், புதிய விஶவாஸக்ரமத்திலேக்கு வருபோஶ் (கெதிமாற்றும் ஸீக்ரிக்குணபோஶ்) அல்பங் பூஉஸிமுக்குக்கஶ் அனுநவபெப்படுகியும் செய்யும். கெதி பூர்ணமாய ஜீவிதத்தில் அடியுருஷு நில்க்குவான் பொரும்பூத்தித்தில் அவர்க்க நானாயி பரிஶமிய்கேள்வதி வரும்.

வலீஹத்து ல்லாஹ் அதுமத்தாவுந்த ரூஹுத் பூதுஸு மாயான். அல்லாஹுவின்று வலீஹயும், அதுக்கஶ் தெர்ணைத் துக்கபெப்படுந வலீஹயும் தழிலும்ஒலி வருத்தாஸவும் அதுத நெயான். ஒக்காரனைத்தால் தனை வலீஹத்து ல்லாஹ்யை ஸாநேஶர், மருத்தாலில் நினைங் வேரிட்டு நில்க்கும். அதேவதோ

நியோகிதனாவுடன்கூட ஒரு நவலோகஸூஷ்டியக்கீலர் பரூப்தமாய ரீதியிலுள்ள ஸங்கேஷவுமாயான். பகேசு, ஜனங்களுக்கு பரிசிதம் அவர் ஶீலிச்சுபோன் ஸஂஶதிகளான். அது கொள்கூடு தனை அவர்க்கு வலீஹத்துல்லாஹ்யுடைய ஆஸய ஞங்குமாயி யோஜிக்கூவானும், பதிசயிக்கூவானும் பிரயாஸம் நூல்வெப்படுகிறதும், சிலபோஶ் வலீஹத்துல்லாஹ் ஆலூக்களுடைய ஹுஸயன்களை மார்த்தான், வழக்குப்பதமாய ரீதிக்கால நடவடிக்கூக்குக்கூக்குக்கூக்குக்கூக்கு எனு போலும் சினிக்கூக்கிறதும் செய்யுனு. ஓரோ நூர்கள்திலும் நியோகிதனாவுடன் தூதங்கள் ஸங்கேஷம் கெவீக்கநிலதிலுள்ளதான் என ஸத்யம் அவர் மரங்குபோ வுக்கிறதும் செய்யுனு. அதேபோல பரயும் பல காருண்யங்களிலும், அவர்க்கு மனஸ்திலாக்காங் பிரயாஸமுள்ள காருண்யங்கள் உள்ளதாயிருக்கிறன் அவர்க்கு அனுபவவெப்படும். வலிய வலிய மதபள்ளித்திரு, முல்லாக்களும் ஹதித் பராஜயபெப்படுகிறதும், அவர்க்கு தன்னுடைய ஹதமாங் நஷ்டபெப்படுகிறதும் செய்யுனு. அவர் அபோஶ் வெளி பாடுக்கலுடேயும் நூல்வுருத்திகள்கீற்றியும் வாதிலுக்கால கொட்டிய தன்கூக்கிறதும் செய்யுனு.

அதுதினால் வலீஹத்துல்லாஹ்யை திரிசூரியுவான் டோயூ ஸிலுக்கூன் அதூன் நினைங்கி எக்கிதி, தங்கள் ஸத்ய தயை தெஜிக்கூன்தினுள்ள அடயாளங்கள் எடுத்துக்காட்டு நூள்கைகிதி, நினைங்கி ஏறிய்கலையும் ஸஂஶயிச்சு நில்கரூத். அதேபொத்தின் ரூபூத் வூதுஸ் முவாநிரங் வெளிபாடுகள் லக்கிக்கூனுள்க என் நினைங்கி ஶரிய்க்கூம் விஶவஸிக்கூ நூவெக்கிதி, நினைங்கி அதேபொதெத் தனுஸ்ரிய்க்கூக். ஹனி அதேபோல ஜனங்களை வழிபிழப்பிய்கூவானுள்ள ஶமங்கள் நடத்துக்காலைக்கிதி அல்லாஹு ஸுயம் அதேபொத்தின் நினும் அது அனுஸ்ரைதெத் தீக்கம் செய்யுக்கதனை செய்யுன்தான். அதுமாத்ரவுமல்ல, அக்காரைத்தால் அதேபொத்தின் ஸாயார ஸகார்க்கூ நல்குந்திகள் ஹரட்கிஶீக்கூ நல்குக்கிறதும் செய்யுன்தான்.

இது தனையான் வலீஹத்துல்லாஹ்யும், ஸாயாரை வலீஹமாரும் தமிலுக்கு வடியாஸவும். அதேவே அரக்ஷி தாவஸமயை ஸமாயானாவஸமயாக்கி மார்புள்ளதான். அதே த்தின்றி ரீதிக்குமாயி பொருத்தபூடுவான் ஜனஅஸ்ரீ பியா ஸபூடும். காரணம் அதேவே பிவர்த்திக்கூன்த் அல்லாஹு வின்றி அதுஜனானுஸரணம் மாற்றமான். அக்காரணத்தால் தனை, ஜனஅஸ்ரீ அதேவேதை விட்டுபோவுகியும், கபடவி ஶவாஸி ஗னத்தில்பெக் முர்த்த அதுயி மாருகியும் பெற்று நூ.

ஹஸ்த் முஹம்மத்(ஸ)யுத, மரளாந்தரம், ஜனஅஸ்ரீ பலதரத்திலுக்கு விஷமதக்குளில் அதுபதிக்கூகியும், அவரில் சிலர் முக்குளில் ஸுசிப்பிச் பிரகாரம் கபடவிஶவாஸி ஗னத்தில்பெக் முர்த்த அதுயி மாரி. முஸ்லிங்கைசிடையில் தனை பல பிரங்கனைக்கும் ஸுஷ்டிக்கூகு கியுள்ள்டாயி. ஓரோ ஶோதவும் தனைக்கு நினூ தனை வலீஹயை தெரண்ணது கணமென் ஶரிச்சு. திருநவீ(ஸ)ய்க்கூஶேஷம் அதுபூ வலீஹயாயி ஸ்தாநமேற் ஹஸ்த் அவூஸ்கரீ ஸித்திவீ(ஒ) என்ற காலத்த் ஹத் ரூக்ஷமாயிருந்து. ஹஸ்தாமின்றியும், முஸ்லிங்கக்கு டெயும் ஹத ஶோந்தியாவஸமயில் வே஽னிச் அதேவே தன்றி ரக்ஷிதாவின்றி ஸ்தாநியியில் அதிர்யநீமாயி விலபிய்க்கூகு கியுள்ள்டாயி. முஸ்லிங்கக்கு உள்ளமந்த்தினாயி அதேவே கரண்ணுகொள்க்க டுஅது பெய்துபோனா. ஹது ஸஂஸ்வயமாயி ஹஸ்த் அதுயிஶ(ஒ) பரியுள்ளத் ஹனைவெனயான். தன்றி பிதாவ் விலாஹத்த் ஹர்ட்டுத்தபூஶ், ஹல்லா ஶோதவர்ஹ்ரூங்கைக்கும் அதேவேத்தினெந்திரில் பிரகேஷாஹவுமாயி வான். ஹத பிரங்கனைக்கூல்லாம் ஓரு குளின்றி முக்குலான் வீளிருந்தைக்கில் அத் தவிட்டுபொடியாயி போயேன ஹன் அது மஹதி பரயுந்து. ஹனாத் அல்லாஹு ஹல்லா பிரதிகுலஸாஹசர்வுங்கைக்கு திலில் நினூம் ஸஂரக்ஷணம் நல்கி குடையுள்ள்டாயிருந்ததி நால், ஹத ஭யத்தின்றியும், பியாஸனைக்கு டீக்கராவஸம்

ஸமாயானத்தின்றியும், ரகசியுடையும் ஸகேதமாயி மாருகு யும், அல்லாஹுவின்றி மதம் ஶக்திமத்தாய் ரீதியில் பூங் ஸமாபிய்க்கப்படுகிறுமுள்ளதாயி.

மதத்தில் ஶெமில்யும் ஸஂநவிய்க்குக்கிறில்லை என் பற யுவான் கஷியில்லை. கஷின்தூபோய கலாசுடங்களில் எல்லோ மதங்களும் பிர்க்கங்களையும், பிரதிஸங்கிக்களையும் நேரிடுக தனை செய்திடுள்ளது. பிரவாசக முடிவுக்காள்க்க விஹுமானித மாய, அல்லாஹுவினால் ஸமாபிதமாய ஹஸ்தாமினும் ஹதுபோலை ஸஂநவிச்சிடுள்ளது. அண்ணென்றுதல்லோசு நமுக்கென்ற செய்யு வான் ஸாயிக்கூம்? ஹது ஶெமில்யுாவஸ்யதில் நினும் முஸ்லிம் கஶ் உரிவாக்கப்படுகில்லை. பிரதேகிச்சு, ஓரோ முஸ்லிமும் தான் ஹஸ்த முஹம்மத்(ஸ)யுடை உம்ததில்பெடுதான் என் அவ காஶப்படும்பொதினால் தனை!

ஹஸ்த மஸீहர் மஹாராஜ் (ஓ) அதாவதனாயி 115 வர்ஷம் கஷியுன். ஹதுவரையும் ஒரு ஗ோட்டு கட்டுக்கட்டுக்கொயி அஹம்தி யூததிலேக்க வாங்கில்லை. கட்டுக்கூம், குடும்பமாயும் கை விஶாஸம் பிரவூபிச்சு அதலுக்கஶ் வருந்துள்ளது என்னதொலி சூத்தி, ஹது லோகத்து, மரூல்லாங் உபேக்ஷிச்சு அஹம்மதியுத்து ஸரீகரிக்குவானாயி கடனுவான் ஒரு முஸ்லிம் ஸமுவரிங் உள்ளோ? எனிடுஸம்பங்கிச்சு அண்ணென்றைரு வார்த்த ஹது வரை கேட்டில்லை. நினைவுக்க அரியுமெக்கில் எனையும் அரியிக்குக். ஹது முசுலோகதேநாடுமுதலை என்று அடுர்த்துமானால்.

சுருக்கின்புரின்தால், பூர்ணத பிராபிக்குந் எதும் ஒரு ஸமயபரியி கஷின்ற ஶெமில்யும் நேரிடுந்துள்ளது. ஸுருநு திற்க்குந்து. ஒரு நிஶ்விதஸமயம் கஷியுபோசு அத்த அஸ்த மிற்க்குந்திலே? எனு கருதி வியாமத்து அதயிர எனு கரு தேள்ள! ஒரு ஜமாஅத்தின்றி சீஹ-தலபுத்திரிக்குந் நேதா வ்-தன்களுடை அநுயாயிக்கலை ஹடயில் அநீதிபுற்பும் வர்த்திய்க்குபோசு வியாமத்து அதயிர என் கருதுந்தில்

தெரில். அபோஸ் அடுகேல் தன் அனுயாயிகளைக் கொடு ரோஷாகுலாயி ஸங்ஸாரிக்கூக்கியும், தன் அயிகாரம் காட்டுக்கியும், தன் நியந்தெ வருதியில் அவரை நிர்த்துவான் ஶமிய்க்கூக்கியும் அவரை அபமானிய்க்கூன் ரீதியில் பெறு மாருக்கியும், தன் தெய்வை ஜீவிய்களை மென் கர்ணம் நிரடுவே நல்குக்கியும், தன் அனுஸ்திய்க்காத பக்ஷம் ஜமானத்தில் நினைவு பூர்த்தாக்கூமென் டீஷனிப்பூத்துக்கியும் செய்யுள்ளு. ஹத் ஏரு ஜமானத்திலே ஶெமிலியாவும் யை-வியாமத்தினை-ஸூசிப்பிக்கூன்று. ஹத் வேழயில் அவருடைய மாற்றம் முவு வெஜிப்பூடுன்று. அவர் மாற்றம் விஶ்வாஸி கலை பீஷிப்பிச்சுகொள்டிரிக்கூன்ற் தூக்குபோவுன்று.

விஶுவுலவுருநூல் பறிஶோயிக்கூக்கியாளைக்கில், ஸுர ஸுாங்-த் 27-ாம் வசநத்தில் அல்லாஹு (த) ஹஸ்த் தாவுக் (அ)நோக் ஹண்னெ கல்பிய்க்கூன்று. (நாம் அடுகேலதைக் பற்றிடு) தாவுகே! நாம் நினை தூமியில் வலீப்பயாக்கியிலிக்கூன்று. அதுகொள்க் மாஷூர்களீடயில் நீதி பூர்த்து வியிக்கல்லூக். நீ ஸேஷ்டை பிள்பட்டதுத். ஏக்கில் அத் நினை அல்லாஹுவிலே மாற்றுத்தில் நினைவு வூதிசலிப்பிச்சு கல்லும். தீர்ச்சியாயும் அல்லாஹுவிலே மாற்றுத்தில் நினைவு வூதிசலிக்கூன்வர்க்க கரினஶிக்ஷயுள்க். காரணம் விசாரனாஜின் அவர் விஸ்மதிச்சிரிக்கூன்று (ஸுர ஸுாங் 38:27)

ஹத் அற்றமாக்கூன்ற், நேற்மாற்றுத்தில் நினைவு நினைவே அகர்தி நிர்த்துவாயைகொள்க் கீங்கீல் நினைவுடை ஹுடயானைலே கல்க்கப்பூத்தாதிரிக்கூக். அனைவெ செய்திலீலூக்கில், மாற்றுத்தாந்திலே ஆத்மீய பிரகாரம் நினைக்க்க லாபிக்காதெ வரும். ஹத்தரக்காருடை ஹுடயானைஜிலில் அல்லாஹு ஓரிய்க்கலூம் வஸிக்கூக்கியில்.

மாஷூர்க் ஹுடயம் கல்க்கறவிதமாயி மாருக்கியும் அவன் நப்பெஸானமாரயில் நினைவு உயற்க, தன்க் விகார அனையும் ஹஷ்கலையும் பரிதுஜிச்சு, பூர்ணதயிலேக்க பிரவே

ஸிக்கூபோஸ் அல்லாஹு அது வழக்கியை தெரின்றெடுக்கூக்கயும் டூமியிலே வலீஹத்துல்லாஹ் பாவியிலேக் உயர்த்தி அது நூர்ராஸ்கிலே /காலங்குத்திலே அதும் அதுயினியோக்கூக்கயும் செழுன்.

மனுஷ்யர்களையிலே ஒரு ஹஸ்யவிழக்காள் வலீஹத்துல்லாஹ். கெவீக் வெணிசுத்தை ஸ்ரீகரிக்காள் ஶேஷியுல்லை ஒரு ஸ்ரீஸ் பதிசு கூட் அடுத்தின்றி ஶரீரத்திலுள்ளக் கூன் அலுக்காரிக்கமாயி பரியாம். அடுத்தின்றி ஹுசயம் வெறுவிக்கத் தூட பிரகாஶம் வாரிசூரியையுன் ஒரு நக்கட்டும் போலெ பிரஶோதிதமாய என்னாள். ஹுசயத்திற்கு நினைவும் வாரிவிதருள்ளத் தூபியாகுன் ஹஸ்யமுபயோகிசூத் தென்றையாள். அது ஹஸ்யந்தத்திற்கு வெறுவியையுடை கிரஸ்தைக்கு ஜலிப்பிக்கூவானுல்லை ஶேஷியும் உள்ளக். அது ஸாயூமாகுன்று -அல்லாஹுவின்றி திவுப் பிரகாஶம்-மனுஷ்யர்கள் ஶஹஸ்ராஸேஷிய்க்கூப்புரமுல்லத்தும், அரிவின்றி சிற்கக்கூலை அது ஸ்பார்ஶிக்கூபோஷாள். (அது ஸாயூமாகுன்று) அன்னையையுல்லை அல்லாஹுவின்றி திவுபுதேஜஸ்ஸ் ஒரு வழக்கியை, வலீஹத்துல்லாஹ்-தை ஸ்பார்ஶிக்கூபோஷாஸ் அடுத்தின்றி மனுஷ்யஶஹஸ்ராஸேஷிக்க் அப்புரமுல்லை ஜதாநம் (ஹல்ம்) லட்சுமாகுன். அல்லாஹு(த) அடுத்தின்றி ஹுசயத்திற்கு ஒரு ஹஸ்ய தீபம் ஸ்மாபிச்சிட்டுள்ளக். அதினுல்லையிலாயி ஹஸ்யத்திற்கால்வும்! அத்தகையிஹ் அதாயது ஹஸ்யங்கூடுதல் ஹஸ்யம். தன்றை தெரின்றெடுக்கூப்புக் வலீஹதை டூமியில்லை நியோக்கூவாள் அவன் ஹஸ்திக்கூபோஷாஸ் அல்லாஹு(த)தன்றை பிராஸியையும், வெறுவிவெங்குத்தின்றியையும் பிராவவாயும் ஸ்ரீநாராயங்கு உச்சக்கொல்லுன் தேஜஸ்ஸ் அது ஹஸ்யதீபத்திலேக்க் பகருன். அன்னை மனுஷ்யஶஹஸ்ராஸேஷிய்க்கூப்புரமுல்லை திவுபுஜதாநத்தின்றி சிற்கக்கூல்து அது தீபால்லும் பிரகாஶம் சொரியைவாள் தூடன்னு. அல்லாஹு அதுரையாளோ வலீஹயாயி தெரின்றெடுக்கூவாள் ஹஸ்திச்சிறிக்கூன்று, அவரிலை அல்லாஹு தன்றை திவுபுஜதாநதேஜஸ்ஸ் சொரியைக்கயும் செழுன். தத்தாலமாயி அவர் அல்லாஹுவித்து நினைவுல்லை அரிவின்றி சிற்கக்கூல்து அது ஹஸ்யத்துல்லாஹ் அது ஹஸ்யங்கூடுதல் ஹஸ்யம்.

வின்ற தேஜஸ் ஸரீகரிசூ தூடணுக்கயும் செய்யுன்.

இன்னையுல்ல அது வாசதி டுமியிலெ வலீபத்துல்லாவு
அதியி மாருன். அதேவோ அல்லாஹுவின்ற பிரகாசதெத,
அற்ஹிய்கூனவரித்த நீதி, நா, உய, அநுகங்கு தூடண்டிய
குள்ளைக்குட ரூபத்திலும், செயரும், யாற்ஷ்டும், கோபம், பிரதி
காரம் தூடண்டிய குள்ளைலே அத் அற்ஹிய்கூனவரோடும்
பிரகமாக்கூன். இதுதனையான் பிரவாசகங்றியும், அதே
வித்தின்ற ஸஹாபொ கலூ தேயும் ஸவிஶேஷ ஷதயாயி
அல்லாஹு நமை பாஸ்திரிக்குல்லது.

முஹம்மத்(ஸ) அல்லாஹுவின்ற தூதனாக்குன். அதேவோ
த்தின்ற கூடையுல்லவர், அவிஶாஸிக்ரிக்கல் வாண்டாத்தவரும்
பரஸ்பரம் காருள்ளுமுல்லவருமான். (ஸுரபதை 48:30)

இனி தொன், இந் விஷயம் ஸம்பந்தியிச் ஹஸத் மஸீஹ்
மஹாராஜ்(அ)ன்ற வசனங்களே விஶாகீகரிய்கூக்கயான். அல்ல
கித்த இந் வுத்துவை வழிரையைக்கு நீண்டு போகுந்தா
ன்.

ஶஹாத்துத் வுர்அதுக் என ஶம்பத்தித் 48 முதல்
60வரையுல்ல பேஜுக்குத்த வுர்த்தெத் ஸானிய அந்துவியி
நாசிவரையும் ஶாஸ்தமாயி நில்கூன்தான் என் ஹஸத்
மஸீஹ் மஹாராஜ்(அ) பிரதைதிக்கூன். இவிடெ அதேவோ வலீ
பய்க்கு ஸாயகமாய வுர்த்தெத் ஸானியயான் விவக்ஷிதி
திக்கூன்த. ஹஸத் மஸீஹ் மஹாராஜ் (அ)யை ஸம்பந்தியிட
தேதாலும் அதேவோ வலீபத்துரையுத் தூக்குன். அத் நால்
வுலஹால்ரிசிதீக் உக்கைக்கூக்கயும் செய்யுன். அவர்
ஹஸத் முஹம்மத் (ஸ)யுதெ பிதுட்டிச்சுக்காரும், முஜத்துமாரும்
அதிருன்.

இஸ்லாமிக வலீபத்துர்-ஹஸத் முஹம்மத்(ஸ)யை தூட்டின்
வா வுலஹால்ரிசிதீக் திருநவீ(ஸ)யுதெ பிவர்த்தன
ஞெசு அந்துஸ்யுதம் தூட்டின் கொண்டு போகுந்திக் அதூா
வஶுமாயிருன். இதுபிரகாரம் ஓரோ நூர்கள்டிலும்,
தூட்டிப்பிவர்த்தனஞெசுக்காயி முஜத்துமார் வாகொண்டிரு

எனு. வியாமத்து நாஸ்வரை ஓரே நூற்றுண்டிலும் முஜுட்டிரு மார் அதுக்குமிகு தனை செய்து ஏன் எல்லா விடாகம் முஸ்லிம்களும் அங்கீகரிக்குவது வங்குதயான். விலாபத்தை அவைக்கிறது ஶாஸ்தமாயி நில நிலக்குமென் அதேபோல் ஒரு பூக்கிலும் ஏசூதியிடில். அதேபோல் ஶாஸ்தம் ஏன் விஶே ஷிஷ்டிசுத் தன்டே ரண்டு காருண்மை மாத்துமான். அவ வூத்தெத்த ஸாநியதை, ஹஸ்தாமிக விலாபத்தை ஆன்.

வூத்தெத்த ஸாநிய, விலாபத்தை உச்சைத்துநொடை என் அதேபோல் பருத்திரிக்குமானு. பகேஷ, அத் விலாபத்தை அவைக்கிறது அல்ல! அத் அதை ஹஸ்தாமிக வலீபத்தை ஹஸ்த அவைவக்கரை ஸித்தீவ் (ஒ)வில்க காளைப்பூடு வூத்தெத்தி நோடு ஸாம்யம் புலர்த்துவது ஓனான். சுருக்கத்தில் பருத்தால் ஹஸ்த மஸீஹ் மஹாத்து(அ) வூத்தெத்த ஸாநியதை ஹஸ்தாமிக விலாபத்தைமாயி தாரதம்யம் செய்து விஶேக்கிக்குவதா நான் ஶ்ரமிச்சுத்.

அதேபோல் ஹஸ்தாமிக விலாபத்தை திருநப்பி(ஸ)தை தூட்டினு வந பின்துட்டுக்கொரையை, அதினை தூட்டின் அதுக்குமாரையை முஜுட்டிருமாரையை உச்சைப்பூத்தியான் நிர்வங்கம் நல்கியத். அதாயத், விஶேஷவுர்அன் முவேந ஹஸ்த முஹமாத் நப்பி(ஸ) லோகத்தினு நல்கியதை ஏனால் ஜந அல்லில் நினும் கைமோசம் வந்துபோயதுமாய எல்லா அய்யாபநான்கையை புந்துபூதிய்க்குவதினாயி வியா மத்து நாஸ்வரை பிரவாசக்கு அதுமான தூட்டினு கொண்டிரி கூன்தான். ஹ அய்யாபநான்கை ஒரு மநுஷ்யநிலுவெயான் பிரத்யக்ஷீவிச்சுத். அதுபோலே அவஶ்யமுத்து ஸங்கங்கை தில் முஜுட்டிருமார் நியோகித்தாவுக தனை செய்து ஏனு மதேபோல் பிரஸ்தாவிக்கூக்குயுள்ளதாயி. அதுதினால் ஹஸ்த மஸீஹ் மஹாத்து(அ)நீர் அய்யாபநான்கை நினைஞ்சை சவிடிய கையை, நினைஞ்சைக்காவசமுத்துமாத்து ஏடுத்துக்காடு கையை செய்துருத். நினைஞ்சை விலாபத்தை மஸீஹில் தூப்த

ராவுக்குயாள் செய்யுள்ளத். நினைச் சீட்டுடை அது வீக்ஷன கோள்ள மாற்றுக். நினைச் சீட்டுடை மனக்களுக்குச் சீட்டு கூகுக். அன்யராயி நடக்குமின்ற நிர்த்துக். நினைச் சீட்டு வீல்லாவரும் கரிமஹுடயராயிரிக்குமானு. ஓன்றியுக! ஹன் நினைச் சீட்டு ஜமா அத்து அஹமதியூதியில் விலாபத்துத் தமிழிலின் கீழிலாள். ஏனால் விலாபத்துத் தமிழிலினு முங்கு நமுக்கு அல்லாஹு விரேந் பிரவாசக்கும் முஜுத்திருமாயி ஹஸ்த் தமிழ் மஹாவாடு (அ) உள்ளடாயிருமானு. அல்லாஹு அதேவதை வெளிப்பாடு க்குக்கொள்க்க அனுஶாஸிக்குக்கூயும், ஸ்ரீமத்தக்காரிலும் அதே ஹத்தினு ஸ்ரீமத் நல்குக்கூயும் செய்து. விலாபத்துத் தமிழிலே வாதிலுக்கு அடயஷ்டான. ஏனால் பிரவாசக நாருடேயூம் முஜுத்திருமாருடேயூம் வாதிலுக்கு தூர்க்கெழ்க்கு தெள் கிடக்குமின்றதாள்.

ஒரு முஜுத்திரு அல்லாஹுவில் நினை நியோகிதனாவுமானு. ஏனால் ஒரு மாநாடு அன்றையெல்ல. மஹாவாடு சீட்டு அஹமத் நூரானி ஸிதீவி 15-ஈ நூர்ராள்டிலெ பரிஷ்கர்த்தா வாயி நடிச்சு. ஸ்ரீமத் பிரவாசகத்திலே வாதிலுக்கு கூட்டு யட்சு அதேவோ, ஏன்றதிஸ்மானத்திலாள் அத்தரம் ஒரு வாட முவமுன்னிச்சுத்? அதிலுபரியாயி, அல்லாஹு(த) வெளிப்பாடுக்கு நல்குமின்ற அவஸானிப்பிச்சிரிக்குமானு ஏனை, தான் தெர்வெத்தடுக்குமின்றவரோக் அவஸ் ஓரிய்க்கலூம் ஸ்ரீமாரிக்கு கூட்டு ஏனை அதேவோ கூட்டுச்சேர்க்குக்கூயும் செய்து. முஜுத்திரு ஏன்றதிலே அடிஸ்மானத்திலாள் அதேவோ ஹூ பிரவூபனம் நடத்தியத். ஹூ வாடமுவதை, விவிய ஹஸ்தா மத ஸங்கூபனா நேதாக்கணார் பின்தான்கூயும் செய்திரிக்குமானு.

அதேவோ 15-ஈ நூர்ராள்டிலெ முஜுத்திரு அதென்னாள் வாடிச்சிரிக்குமின்றத். அதின் அதேவத்தின், அல்லாஹுவில் நினை அதயானும் வல்லதும் லடிச்சுவோ? அல்லக்கில் ஒரு வெளிப்பாக்? அதோ, அனுயாயிக்கு அதேவதை பூக்க்குத் திப்புயுமின்ற அடிஸ்மானத்தில் ஸ்ரீமத் பிரவூபிச்சுதானோ? அது காலங்கூட்டுத்திலெ பரிஷ்கர்த்தாவாள் தான் ஏன் பிரவூப

பியக்குள்ளதின் அடேஹா ஸரீகறிசு அல்வுகோல் என்றான் என் நமுக்களியில்லை. அடேஹத்தின்றீ பிவாபனமெவிட? ஹா பிவாபனம் ஸங்பயிசு மரு முஸ்லிங்களுடை அதிபாயம் என்றான்? நினைச் சீல்லாவரும் ஹா வாழமுவதை அங்கீகரிக்குகியும் விஶாஸிக்குகியும் செய்யுள்ளனர்கோ?

எனிக்க என்றீ பீர ஸஹோதரீ ஸஹோதரோடு சோதிக்குவானுத்து ஏது சோது ஹதான். மஹலாநா ஷா அஹம்துரானி ஸித்தீவி 15-ாம் நூற்றாண்டிலே முஜுத்திர் அதிருந்துவை கித்தி 13,14 நூற்றாண்டுக்கல்லிலே முஜுத்திருமாற் அதரைக்கையையாயிருந்து. நினைத்திலொராலோ, அல்லக்கித்தி அடேஹத்தின்றீ ஸுநம் மகன் தனையை ஹதின் உத்தரம் தரிக. 13, 14 நூற்றாண்டுக்கல்லிலே முஜுத்திரின் அங்கீகரிய்க்காதெ அடேஹத்தின் தான் 15-ாம் நூற்றாண்டிலே முஜுத்திர் அதனை அங்கீகரிக்குவான் கஷியுக்கியில்லை. அவரை மரிக்கடன் தான் 15-ாம் நூற்றாண்டிலே முஜுத்திர் அதனை வாதிக்குவான் அடேஹத்தின் கஷியுக்கியில்லைத்தன.

ஹா வூத்துவையுடை பியான விஷத்திலேக்க் ணான் மத ஆக்கியான். ஹஸ்த் மஸீஹ் மஹார்ஜ் (அ) பரிணத்துபோல விலாஹத்துத் மஸீஹ் (அஹம்தியா விலாஹத்த்) ஶாஹதமல்ல. அதுபோலதனை பிவாசக்தத்தின்றீ வாதிலுக்குச் சுட ணதிடுமில்லை. 1905 ஸெப்டெம்பர் 24ாம் ஹஸ்த் மஸீஹ் மஹார்ஜ் (அ)நோக் குரைச் சுடு சோது சோதிய்க்குகியுள்ளடாயி. மஸீஹ் மஹார்ஜ் (அ)ய்க்கு ஶேஷம் சுடு முஜுத்திர் வருமோ என் அடேஹா சோதிச்சு. மஸீஹ் (அ)யுடை மருபடி ஹப்காரமாயிருந்து. எனிய்க்கு ஶேஷம் சுடு முஜுத்திரு வருந்தித்த என்றான் தெர்த்து? ஹஸ்த் முஸா(அ)யுடை ஶிஷ்யபிவாசகனிர மஸீஹ் ஹஸா(அ)யுடை ஶிஷ்யபிவாசகனிரயைாட அவசானிக்குகியுள்ளடாயி. என்னால் முஹம்த் நபி(ஸ)யுடை ஶிஷ்யபிவாசகனிர (apostolate) வியாமத்த் தாஶ்வரை தூட்டுந்தான் (மத்தூஸாத்த் வோல்டு: 7 பேஜ்)

ஹதித்தீல் நினைவு நமுக்க மனஸ்ஸிலாக்காவுடன்த் வியாமத்தீல் நாசிவரே அல்லாஹு அவளேற்ற முஜுட்டிருமாரே நியோகித்துக்கொள்கிறிக்கூக்குத்தென் செய்து. அதுபோலே தென் அல்லாஹு தெற்ற கெத்தாஸ்ராய விஶ்வாஸிக்லித்தீல் நின் அவளேற்ற நவீ/பிரவாசகர்/முஜுட்டிரினென தெர்ணெட்டடுக்கூக்குத்தென், அவரோக் ஸஂஸாரிக்கூக்குத்தென் செய்துகொள்கிறிக்கூங் ஏன்ற நமுக்க நிஷேயிக்கூவானும் காஷியுக்குத்தென்.

விஶ்வாஸத்தீல் பரிஷ்கரிக்கூடின்தெனும், பூநருஸ்திய்க்கூடின்தெனுமாயி ஒரு பரிஷ்கர்த்தாவ் அல்லைக்கிழ்ச் முஜுட்டிர் வருக்குத்தென் நினைசீல் கருதுதூண்டோ? முந்ரியஸ்/தாக்கீது நல்குடின்தீர் ஒரு உடுத்தென் அயத்தக்காத்தீடுதோலும் காலம் தான் ஒரு ஜநதயையும் ஶிக்ஷிக்கூக்குத்தென் என் விஶுஸ்வுருஞ்சிதீல் அல்லாஹு பருண்டிக்கிழ்ச்? அவளேற்ற தெற்ற தெர்ணெட்டடுக்கூப்புடு தாஸென் அயத்தக்கூடின்த் துட்டினுகொள்கிறிக்கூக்குத்தென் செய்து. வெருங் மநுஷ்யரெனயல் அதும் ஹஸ்தாமிகாயூப்பானாலே சபிடியரய்க்கூப்புடுந காலத்தீர்.

அல்லாஹு தெற்ற அயூப்பானாலே காலயவநிக்குத்தென் ஹஜித்தீல் மரய்க்கூமென்-நாசிக்கால் அனுவாதிக்கூமென் நினைசீல் கருதுதூண்டோ? அல்லாஹு விஶுஸ்வுருஞ்சிதீல் 2-10 அயூப்பாய் 39-10 வசந்தத்தீல் ஹப்காரம் பருண்டிரிக்கூனு.

அபோஸ் அதிர் என்ற மாற்றுத்திரங்களைத்தீல் பின்துடருநூவோ அவர்க்கு (பாவியெப்ரி) யாதொரு இயவும் உண்டாகுடின்தல். அவர் (காஷித்திரெப்ரி) வழங்கிக்கூனதுமல்ல.

ஷஹாத்தீத் வூருஞ்சித் தேஜ் 46-த் தீர்மானத்தீல் மஸீह் மஹாந்த (அ) ஹப்காரம் பருண்டிரிக்கூனு. ஓரோ நூர்க்கிலும், ஹஸ்தாமிகாயூப்பானாலே எல்லா அர்த்தமத்திலும் ஸஂரக்ஷிய்க்கூப்புடுக்குத்தென் செய்து. அல்லாஹுவின்று ஸஂரக்ஷன்திலும், பூரவிக்குளாலேலும், ஸுலாவமஹிமக்கும் கொள்க்க அனுஸ்ரூபிதரும் அதிரி முஜுட்டிருமால், ஶெத்தான்று

பிடியிலக்ஷ்மீ வழிபாடுபோயவரை பறிஷ்கரிய்க்குந தினு வனுகொள்டிரிக்குக தனை செய்யும். ஶேத்தான் மனு ஷுந ஸுதா அத்தீயாஸ்காரத்திலக்ஷ்மூத்துக்கயும், ஶேத்தான்றீ மாற்றும் பின்துடரான் பேரிப்பிஷுகொள்டிரிக்குக்கயும் செய்யுந்தான்.

இல் நூர்தாள்டிலெ வலீஹத்துல்லாஹ் ஏந நிலயித்தீ ஏநிக்கு பரயுவாநுஷ்டத், மனுஷுந் அத்தீயத கைவெடித்த, டூதீகாயங்வரணைஜ்லிலும், ஸுவலோலுபதயிலும் அத்தீடு போவுக்கயும், முஸ்லிங்கஸ் வெரும் நாமயாதிகஸ் மாடு மாயி மாருக்கயும் செய்யுநோஸ் (அவரிலெ ஹாஜயனைஜ்லிலுஷ்டத் அல்லாஹு மாடுமே அரியுநுஷ்ட) இல் நூர்தாள்டித்த ஒரு வலீஹத்துல்லாஹ் யை நியோகிகேள்டதின்றீ அதவசூக்கத அல்லாஹு அரியுநு.

விஶுஉவுற்அநித்தீ காணுந மர்தாது பியாநபூக்காரும் அலிஹ் லாஂ ராஅஶ்-லெ ராஅஶ் ஏந அக்ஷரமான். இல் அக்ஷரம் வியாமத்த நாஸ்வரை முஜத்துமார் நியோகி கபூத்துந்தினெ ஸுபிப்பிக்குநு.

இவயைல்லாஂ தனை ஹஸ்த் முஹம்த(ஸ)யுட யமால்தம விஶாஸிகஸ்க்க வியாமத்த நாஸ்வரை லாலிச்சுகொள்டிரிக்குந விஜயனைஜ்லும், அத்துதனைஜ்லும் தனையான். இதினெ ஸஂவந்திச்சு, ஏந்றீ ஓர்மு ஶரியாணகித்த ஹஸ்த் மஸீஹ் மஹாந் (அ)ருஹானி வஸாஹாந் வோஜியங்-2லெ பேஜ் 3எல் விஶாமாக்கியிடுஞ்க. (அல்லாஹு ஏந இக்காருத்தித்த ஓர்மு ஶரியாக்கித்தரட்ட)

அதே புஸ்தகத்தித்த அநேகூரங் துடர்ண் ஒரு உபம யோட விஶாக்ரிச்சிரிக்குநு. நாம் துடர்ச்சுயாயி வஸ்தும் யரிய்க்குநு. ஓராஷ்சக்கு ஶேஷம் அத் அஷுக்கு புரஜு நோஸ் அத் கஷூக்கி வழத்தியாகேள்டத்துஞ்க. இதுபோலெ, ஓரோ நூர்தாள்டு கஷியுநோஸும் முஜத்து வரேள்டதலே? இத் ஸுபிப்பிக்குநத் லோகமெங்பாடுமுஷ்ட மனுஷுரெ புங்

ரூஹரிக்குள்ளதினுடே பறிஷ்க்கிறக்குள்ளதினுமாயிருமால் வரேண்டதுள்ளது.

வலீப்பத்துல்லாப்புயைும், முஜுத்திரெஸ்தையும் சூமதல ஓன்றையான். ஓரோ, நிமிஷம் கடன்றுபோகுவதினால் ஸ்திரீ நமுடை ஶரீரம் வாரியக்குத்திலேக்கு நீண்டுக்கியும், அத்தோரையும் க்ஷதியிற்குக்கியும் செய்துகொண்டிரிக்குவது. மத ததிரெஸ்தை காருவும் ஒன்றையான். ஓரோ நூற்றுண்டும் கடன்றுபோகுவேஶ் அத்தையை முழுஞ்சிலித் தூதி யுள்ளதாகி, அத்தை நாசத்திலேக்கு அத்தெடுபோகுவது. அன்றையுடை ஸங்கிளத்தை அல்லாஹு தன்று பிரதிநியியை டூமி யில்லை நியோகிக்குவது. அல்லாஹுவிரெஸ்தை நியமமநுஸ்திரீ புது தலமுரையை உறர்த்துவதாகவான் வேண்டியான் வலீப்பத்துல்லாப்பு அத்தையிரிக்குவது.

அதுகொண்டு தனை, நூற்றுக்கல்லிலுடைநீலம் கெவீகாய்யாப்பனாலே மானவரூபயானத்தை நினைவு க்ஷதியிச்சில்லாதாயி போகுவது வேலைக்கல்லைக்கெத்துவதையும் அல்லாஹு விரெஸ்தை குதந்திரிக்கியும், அது அய்யாப்பனாலே புதுக்குறுப்பு விழிக்குக்கியும் செய்துகொண்டிரிக்குவது? அல்லாஹு தன்று பிரதிநியியை (வலீப்பத்துல்லாப்பு/முஜுத்திரெஸ்தை/மஸீஷ்) டூமியிலேக்கு நியோகிக்குவது. ஒன்றால்லது ஒன்றை என பிரதிநியிலை 197-ஏ பேஜில் ஹஸ்த் மஸீஷ் மஹாத்து (அ) எஃபுதியிரிக்குவது. தொங்கு வார்த்தை மஸீஷ் (அ) அகுவது. அன்றைய பிரபுவாபிக்குவது ஒரே ஒரைதோ, அவஸாநத்து மஸீஷ் மஹாத்து அல்லது தொங்கு. தூத்துக்கு அதேஷ்வர எஃபுது நூ. என்று வீக்ஷனத்தில், ஒரு நூற்றுண்டிடா ஶேஷம் பதினாயிரத்தில்லை வார்த்தை மஸீஷ் மஹாத்து வருந்தான். என்னால் ஒரு நூற்றுண்டிடலை வார்த்தை மஸீஷ் தொங்கு அகுவது.

வார்த்தை மஸீஷ் ஹஸ்த் மிர்ஸாகுலாா அஹம்஦ு (அ) யுடை அய்யாப்பனாலே, லேவெனாலே ஶரியாயி மனஸ்திலா கியஶேஷம், ஒன்றால்லது விலாபத்தினேயும் அய்யாப்பனாலே

ஒன்றைக்கூட வியங் உஜை முஜத்திரின்றேயோ, வலீஹ தடுப்பாக்கியுடேயோ, மஸீஹின்றேயோ அதைக்கூட ஸம்பந்தமாக எராக்குடை விஶ்வாஸத்தை ஏதிர்க்காൻ ஏராக்கூட அவகா ஶமில்ல.

நிர்ணயாவாக்கி, அஹமதிய அனோஸியேஷனிலே அங்கைச் செல்ல வலீஹயுடை அதைக்கூட ஸம்பந்தமாக மிம்யாயார ளக்ஶி, அன்யமாயி பிரச்சிட்டுகொள்டிரிக்கூக்குயான். மாறு வூமல் அவர் ஹக்காருத்தித் தரு படிகுடி கடன் விலா பத்தை அஹமதிய ஶாஸ்த்ரமாணங்கு விலாபத்தான் தனை ஒரு ஜீவன் ஏனும் பரிசுதை நடக்கூன்று. ஏனாக்கி, அவர் அல்லாஹு(த)யிலும் அவன்றே ரஸுத்(ஸ)யிலுமுடல் தனை ஒரு விஶ்வாஸத்தை ஏவிடெயான் ஸுக்ஷிச்சுவெழிரிக்கூ ன்த? ஹஸ்தாமின்றே முடியாய தைஹீத் லா ஹலஹா ஹஸ்தாஹு முஹம்த் ரஸுலுல்லாஹ் ஏவிட போயிது?

வாய்த்தத மஸீஹின்றே அய்யாபநான்கைச் சூதிராய காருண்யான் அவர் பிரஸங்஗ிச்சு கொள்டிரிக்கூன்த. ஒருவநித் தினாகு மருவாருவநிலேக்கி பகருபோசு வாக்கூ கூ மாட்டி மரிய்க்காம். ஏனாக்கி குறுக்ஷரம் அதைபோலே நில்கூம் ஏனான் சொல்ல. அதேவத்தின்றே கூதிக்கூ ஹவி டெயுள்க. ஹஸ்தாமின்றேயும், அஹமதியுத்தின்றேயும் ஸம்ரக்ஷ கரான் தனைச் செல்ல ஏனும், ஸம்ரக்ஷிய்கூவானுடல் பிரதேக அயிகாரம் தனைச்செல்ல ஏனும் நடிய்கூக்குயான் அவர். ஏனாக்கி ஏன்றான் ஸம்஭விச்சிரிக்கூன்த? ஒரு தாஸமை அவர் வலீஹயாயி உயர்த்துவான், அவன்றே ரஸுத் முஹம்த்(ஸ) ய்கூம், அதேவத்தின் அவதரிப்பிய்க்கைபூக் வூர்த்துன் ஶரீ ஹிந்து, ஹஸத் மஸீஹ் மஹார்த்தாயுடை அய்யாபநா ஞைக்கூம் மீதையாயி அவர் அதேவத்தை உயர்த்திப்பிடி சூகொள்க நடக்கூக்குயான்.

ஹனி நினைச், நினைச் செல்லான் செய்துகொள்டிரிக்கூன்த? நினைக்கூல்லாவரும் தனை ஹப அய்யாபநாஞ்சை காட்டித்தூக்குயும், மனுஷ்யராக்கி தெரின்துக்கைபூக் ஒரு

வுக்கியை ஆடவெக்கலூட உன்பதபவுக்கலில் பிரதிஷ்஠ிக்கூக்கும் செய்திரிக்குன்று. ஏல்லா வீடுக்கலிலும் அதேபத்தின்றோடுக்கல் வெய்க்கூக்கும், விலாமத்தான் நைலூட பொள்ள ஏன் முடிவாவாக்கும் முடுக்கூக்கும் செய்துகொள்டிரிக்குன்று. அல்லாஹுவான் அவர்க்கு ஜீவனும், ஜீவிதவும் நல்கியத் ஏன்ற அவர் பாதெ மனம் கல்லதிரிக்குன்று. நினைவோர்களைம், அல்லாஹுவின்றே ஹஜ்யில்லாதெ ஹஜ் பிபணங் நிலநில்கூக்குக்குமில்லை. நினைச் செய்தென தீர்த்தும் மனிதிக்கூக்குக்குமான். நினைலூட ஏராலூடெயும் ஒரு பிபாத்திந்தாதெ நினைக்கக் கேள்வதெல்லாம் அவன் ஒரு கிரவாசிடான் நினைக்கக் கூமியில் ஜம் நல்கியதும், ஹவிட விஹரிக்கூவானாயி விடுயச்சுதூம். நினைலூட ஜீவன் அவன்றே கைக்கலிலான் ஏன்ற மரகாதிரிக்கூக. ஹஜ் பிபாத்தின்றே நியந்தளைம் முடுவன் அவன்றே கறுப்புக்குன்று. ஏந்தினேரே, நினைலூட வலீப்பயும் ஜீவன் போலும் அவன்றே கைக்கலிலாக்குன்று. நினைச் செய்தென ஹுஸ்ரி வசூரிக்கூன்ற ஷிர்க்கு அல்லாதெ மருானுமல்ல. நினைச் சிந்தியக்காத்தத் ஏந்துகொள்கூடான்? அனைதென யுத்த ஹஜ் ஸங்கிழத்தில், அல்லாஹு விஶுபுருஞ்சினில் 2-ாம் அய்யாயும் 31-ாம் வசநத்தில் பரத்ததுபோலே, அவன் அவன்றே பிரதாபத்தை பிரதூக்ஷீவிப்பிக்கூக்கும், அவன்றே பிரதிநியியை கூமியில் நிஶுயிக்கூக்கும் செழுந்தான்.

நொள் கூமியில் ஒரு பிரதிநியியை நிஶுயிக்குவான் போக்குவரதை நினைக்கூன் நாமன் மலகூக்கலோக் பரதை ஸங்கிழம் (ஓர்க்கூக) (விஶுபுருஞ்சில் 2:31)

அல்லாஹு மலகூகலோடு பரத்தது. நொள் கூமியில் ஒரு வலீப்பயை நிஶுயிக்கான் போகுன்று. அனைதென அல்லாஹு கூமியில் அவன்றே வலீப்பயை நிஶுயிச்சு கழியுபோச், அது வலீப் ஜநானக்கலோக் பரியும், நொள் அல்லாஹு வினாக்கலை நியோகித்தாய் வலீப்பயாளைன், அல்லாஹு

ஏனிக்க நல்குன, வெளிபாடுகளான் தொன் நினைவேக் பகு வெய்க்குன்ற, அபோஸ் அக்கூட்டு அதேவெதை பறிஹஸி கூவானும் மோஸம் வாக்கூக்களில் அபமானிகூவானும் தூட அனு. ஏனால் ஜனனைகள் தெரளைத்துக்கூடிய வலிமூலம் கட்ட, அதேவே கடினத 5 வர்ஷமாயி அல்லாஹுவில் நினும் வெளிபாடு முவேங ஒரு வாக்க் ஏகிலும் லலிசுதாயி ஸுசி ஸிசிடில். அதேவே ஓரிய்கலூம் அல்லாஹு ஏனோடு ஹன் காரும் செய்யுவான் நிரதேஶிசிரிகூனு ஏனும் பரிணதிடில். ஏனால் முஞ்சுலோகவும், அதேவெதை ஆராயா பாடு மாயி காணுனு. ஹா ரஎங்க வலிமூலம் தமிழில் தாரதமும் செய்யுகியும், அதேபற்றி ஆஷத்தில் சினிகூகியும் செய்யுக். ஒரு வலிமூலத்துல்லாவர்யை, பறிஹஸிகூன்டும், அபமானிகூன்டும் நினைச் சிறத்துக் குறை செய்யன். அல்லாஹு விளை கோபதை பற்றி ஆலோசிய்களே. ஹதினோடகம் குறை லோகமெங்பாடும், அல்லாஹு குறை கோபதை பிரகட மாக்குவான் ஆரங்கிடு கடினதிரிகூனு. ஹதினை நினைவு மாக்கிக்கூடியருத். அடுத்த நிமிஷம் ஏற்றாளுள்ளாவுக ஏன் நமுக்க அரியுகியில். அல்லாஹு குறை கோபதை பிரகடமாக்குவான்த் ஏனையென்றை சினிசிடிடுள்ளோ? ஓர்க்குக், நினைச் விடுதல் மஸீங் மஹாஜ (அ)யுடை அநுயாயி களான். அக்காரளத்தால் குறை நினைச் சிற ஶிக்ஷ ஹத்தில்லிய்கூடும். நினைச் சிறத்திலை அயூபன் அலை சவிடியர்ச்சு தவிடுபொடியாகி கூடியது. அல்லாஹு ஒரு ஶக்தமாய கார்ச் சூஷ்டிச்சு ஹா பொடிப்பலங்களை அந்தீ க்ஷத்திலுயர்த்தி, நினைலை அன்யராகி மாறி. அனையென நினைச் சிறக்க அல்லாஹுவிளை டூஷ்டான்னைலை திரிசுரியுவான் ஶேஷியில்லாத்தவராகி அத் நினைலை பூலிமுட்டிகூன். நினைச் சிறலை கர்மதோஷங்களால் அன்யராயிரிகூன். வரானிரிகூன விபத்துக்கூடிய அல்லாஹு ஏனை அரியிசிரிகூனு. ஓர்க்குக! டூமியில் வியாமத்தாகுனவளை, முதநேவேங்கி குமினத்துக்குடும், சோரப்புஷயோஷுகும், முத

அேஸ்கூங் ரக்ஷகாளில். மனுஷுபூஷ்டிபீடு ஶேஷம் ஒன்று வரை கள்டிடில்லாத தற்கொலை நாசனையில் வந்துவிக்கூங். கெட்டிடனைலில் ஏறியபகுதி நானிச் நாமாவஶேஷமாக்கும். ஐவிடை திரின்தாலும் ஹதீகாவஶிஷ்டனையில் மாற்றம் காணும். ஒவிடை மனுஷுவாஸம் உள்ளாயிருநேயில் ஐநூறு தொன்மார், வாஸயோഗ்யமல்லாத மருதூமிபோலெயாயி மாற்றப்படும். அதுகாசத்துநினூல் வருந விளாசதை நாம் அல்ல முவீகரிய்க்கூங். அதுகாசவும், ஹுமியும் தயங்கொள்க் கிரு அலிக்கூனோஶி, பூஷியுபதோஶிக்கூன ஜநதய்க்க மன ஸிலாக்கும், ஒத்து வெருமொரு அபகடமல்ல. அபோஶி ஜநனையில் பரஸ்பரம் சோநிக்கூங். ஒபோஶைது செய்யுள்ள? அவரிலோரு செரிய பக்க அதலுக்கு ரக்ஷப்பூமெக்கிலும் ஏறிய பகுதி நஶிப்பிக்கப்படும். அது தினம் அயிகம் துரையல்ல. ஒரு விபத்துக்கு நானுடை வீட்டுப்படிய்க்கலை ஏத்தியிரிக்கூனும் ஏன் ஐநிக்கு தனை பரியெட்டியிரிக்கூனு.

வோகம் வியாமத்தினை நேரிடும். ஹுக்குப் பாடமல்ல, நாசத்தினுமேல் நாசம் விதருந விபத்துக்குஶ் பலதும் ஸஂநிவீய்க்கூங். காரணம் ஜநனையில் அல்லாஹுவினை அதராயிக்கூனதில் நினூல் அகனூபோயிரிக்கூனு. அல்லாஹுவினை அதராயிக்கூனத் துவர் ஏனே மதியாகி. ஏல்லாவரும், அவருடை ஹுதயனையோலும், ஹதீகதயிலை அடங்குபோயிரிக்கூனு. பீங்புவாராயன அதின்றி முர்யங்குத்திலெத்தியிரிக்கூனு - அல்லாஹு ஸுஷ்டிச் ஸுருங், சுருங், ஸஸுஜ நூஜாலனையில் தூடன்னியவ அதராயூவங்குவாக்கியிரிக்கூனு. மனுஷுர் மனுஷுரை தனை அதராயிக்கூன அவங்கும் ஸஂஜாத மாயிரிக்கூனு. அதை அல்லாஹு வின்றி ஸுஷ்டியை தனை தனைக்கு நூலாவாக்கி மாற்றியிரிக்கூனு.

அதுமாற்றமாயி பஞ்சாத்தபிச்சு மடன்னுவர் அல்லாஹுவின்றி ரக்ஷயிலும், ஸமாயாநத்திலும் அதிரிக்கூங். அல்லாஹுவின்றி கோபம் விபத்துக்குடை ருபத்திலை ப்ரத்யக்ஷபூ

டுள்ளிக் முன்புதனை, அவை இயக்குநவர் பஞ்சாத்தபிழூ மடஞ்சுக் கை செய்யும். அதினால் வரிக ஏறுமிக்குக், ஏதென்றால் அல்லாஹு அவைக்கு ஸுஷ்டிஜாலனை ஜோக் அனேயரும் அத்ருதயூல்லவந்தே. ஹு வராக் போகுந விபத்துக்குதில் நினைவு ரகசபூடாக் படிமென்க நினைக்க கரு தூநுள்ளோ? ஹஸ். ஓரிய்க்கலூம் கஷியில்ல.

அமேரிக்கையும், ஹஸயேலும் ஹு விபத்துக்குதில் நினைவு உரிவாகபூடுந்தான் ஏன் கருதருத். அவர் வர்ஷங்களாயி மனுஷ்யரே பதஞ்சுகொள்கிறிக்குக்கையான். தாமஸங்பினா, அல்லாஹு வார்த்தை செய்த அது ஶிக்ஷ அவர் நேரிடுந்தான். யூரோப்பினை ரகசயில்ல. ஸமாயானம் ஹஸ்வாத்த அந்தீரங்மாவும் ஏவிடையும். ஏஷ்யா வாக்குத்தைக்கும் ஸுரக்ஷிதரத்திலாகான் ஸாயுமல்ல. செருப்பீபு ஸமுஹ அங்கீக்கி ஏனுள்ளையும் ஒரு ஸஹாயவும் லடிக்குக்கையில்ல. வாக்கு நிரங்கூது, பட்டனங்கூது நஶில்லிச் நாமவஶேஷமாகபூடும். அவ வெரும் மருடுமிக்குலாகபூடும். அல்லாஹு அனேயரும் கூமயுல்லவநான் ஏன் ஏன் போயுபூடுத்தியிறிக்கு னு. அவைக்கு கள்முனிதீ தென் அதூக்கஶ் கொடிய அப மருாடக்கஶ் நடத்திகொள்கிறிக்குன்னு. அவாக் நிழல்வட்ட அவலங்பிக்குக்கையாயிருன்னு. ஹனி அவாக் தென்கோபதை வாயிச் தோதிதீ பிரகடமாகக்கைதென் செய்யும்.

அத்தினால் நனாயி கேட்குகொல்லுக. வராநிறிக்குந மளிக்குர் வரிக்கை செய்யும். அத் ஹனி அயிகங் வெகில்ல தென். ஸுலஹீநத்தக்கேலெயுல்லவநெக்கிலும், அல்லாஹுவின்கு ஒரு விடாத தாஸநென் நிலத்தில் ஏனைகொள்க்க கஷியு நதிக்கு பரமாவயி ணாக் செய்தாக் ஶமிசூகொள்கேயிறி கூன்னு. விஶாஸிக்குடை டீக்குடும்பத்திதீ அளிசேருவாக் ணாநெல்லாவரோடும் அமூர்த்திக்குக்கையான். தீநைத் ஹஸ்வா மின்கு காருத்திதீ நாம் நமுடை டினத்தக்கை மரகளை. நமு கொட்டகேட்டாயி, டீக்குடும்பத்திதீ அல்லாஹுவின்கு மாற்றுத்திதீ

முனோரா.

ஓர்க்குக, ஜமாஅத்துஸ்ஹீஹிற்கு ஹஸ்மிலை அங்஗ணேசு
அல்லாஹுவினையும் அவன்று பிரவாசகமாரையும் அங்஗ீகரி
க்குந யமார்தம விஶ்வாஸிக்குவான். ஹா அங்஗ணேசு அதறும்
பரஸ்பரம் ஏராச்சுக்கும் மீதையல்ல. ஜமாஅத்திற்கு அங்஗ணேசு
குநவர் ஹாஜுவானார். அல்லாஹுவின்று பிரவாசகநோடொத்த
பிரவர்த்திக்குவான் ஹாஜு ஸில்ஹிசுவர். விஶுலேபுரதுநிலே
யும், ஹஸ்த் மஸீஹ் மஹாஜ் (அ)யுதேயும் அயூபாபநானேசு
புநரூஜஜீவிப்பிக்குவான் வேள்டி பிரவர்த்திக்குவான் ஹாஜு
லஹிசுவர். அல்லாஹுவின்று பிரகாஶத்திலேக்கு, பிரகாஶம் தெளி
யிசூகோடுக்குக் என சுமதல தோழிலேர்தியவரான் நினேசு.
எல்லா மத கை கையும் அல்லாஹுவின்று ஸஂரக்ஷன யிற்கை
கொள்டுவருந்தின் உடன்கை நல்குக. ஜமாஅத்துஸ்ஹீ
ஹிற்கு ஹஸ்ம் அங்஗ணேசுல்லாவரும் தன் யமார்தம ஸஹோ
தரீ ஸஹோதரங்களாயி ஸமாயாநத்திற்கு ஜீவிக்குக.

அது ஸமாயாநம் கைவரிக்குந்தினாயி,அல்லாஹுவினை
அநுஸரிய்க்குக்கையும், அவன்று அதுமைக்கை ஹஸ்மிக்குக்கையும்
செய்யுக. நினேசுலை ரப்பாய அல்லாஹு, நினேசு வஜரையயிகங்
ஸ்நேஹிக்குந்துள்ளது. நினேசுலை ரப்பு நினேசு ஸமாயாநத்திற்கு
லும், ஸுரக்ஷிதமாயும் ஜீவிக்குந்து காணுவான் அதுமைக்கை
க்குநு. ஸமாயாநத்திற்கு வர்த்திக்குக, பளியெடுக்குக. கப
தவிஶ்வாஸிக்கைக்கும், அவிஶ்வாஸிக்கைக்கும் நல்குந பிரதி
ஹலம் எடுத்துள்ளன் அல்லாஹு அதுமை தன் பிரபுவாபிசூ
க்குத்தை. அக்கூட்டுத்தை அல்லாஹு ஶிக்ஷ வியிசூ க்குத்தைத்தான்
அதினை தடுக்குவான் அதுக்கு ஸாயிக்குந்தல்ல.

லோகத்து ஸாப்பத்திக அரக்ஷிதாவஸ்யாள்டாகும். ஹஸ்மிக்கு
குமிலை குமாதிதமாயி வர்ஹிக்கும். ஜநானேசு எடுர துரி
தமநுஹிக்குந்தான். தினம் பிரதி ஜீவிதம் துரிதபூர்ணமா
க்கும். ஹவியிலேய்க்குவேள்டி ஜநானேசு தனேசுலை வருமா
நதை ஸுக்ஷிசூபயோகிகளை. மதும், மயக்குமருந்,

சூதாடும் தூடணையவயித்த ஜனனைச் சூதைகளை அலூரானி ஆஸ்டாக்கிய யான் செலுவாகிய்க்கரூத். தீர்ச்சுயாயும் அவரையெல்லாம் நினைவுடை ஆரோஹாதை நிலைப்பிக்கூக்கியும் செய்யும். அதுமல்ல, அவரையெல்லாம், யான் பாஷாக்கூன் ஸங்஗திக்குமான். அதினால் லஜிதஜீவிதம் ஶீலிப்பூக். மிதவுயம் பாலி கூக். ஒருபாடால்கள் கஷ்டபூட்டுனுள்க். கஷ்டதகைச் சூதை இல்லை விக்கூக்கியும் செய்யுனுள்க். ஓரோ மாஸம் செல்லுநோரூம் ஸாயனனைவுடை வில வர்ஷிதூகொள்கிரிக்கூன். நினைவுடை குறைநைக்கூலையும் லஜிதஜீவிதம் ஶீலிப்பிக்கதைக்கவியம் மாதூக்கக்கூலையி வழக்கதைக். அவரையும் மிதவுயம் ஶீலிப்பிக்கூக். அவருடை ஓரோ சுலாத்திலும் ஒரு கண்ணடாயி ரிகளை. அனைவரையல்லக்கித்த அவர் நாசகைளையித்த வீளுபோகும். அவருடை ஜீவிதவும், யானவும், கூடும்பத்தின்றி அலிமானவும் ஒகை நஷ்டபூட்டும்.

எதான் ஸத்யமான் பரியுனத். நம்முடை வீபினையும் வெருதே விடுக்கியில்லை. நூஹின்றி (அ) காலால்டும் ஆவர்த்தி கூம். ஸமுத்தின்றி நாடின்றி அவஸம் நினைச் சூதைகளைமுனித்த காணுந்தான். அல்லாஹு அவர்ன்றி கோபதை பிக்கமாக்கூன்தினு முன்வு அல்பம் க்ஷம அவலங்பிக்கூக்காளிப்போசு.

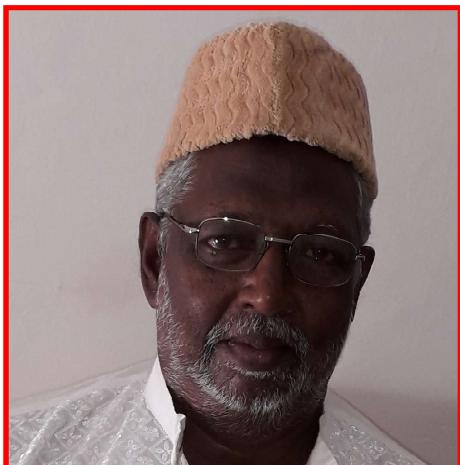
அதினால் அல்லாஹுவினோக், பொருக்கலின தேடுக். பஶுாத்தபிக்கூக்கியும், அயிகமயிகமாயி டுஅறுக்கைச் செய்யுக்கியும் செய்யுக். அல்லாஹு நமோடு கருள காடுந்தினாயி அல்லாஹுவினும் அவர்ன்றி விநீத தாஸங்குமதிரை புரங்கி ரின்று போவுக்கியும், அவர்ன்றி டுஷ்டாந்தனைக்கை தூணவத்தானிச், பரிஹாஸப்ரசரணத்தித் முடுகுக்கியும் செய்தவர், தீர்ச்சுயாயும் அவரதே யமாற்றம் வழிபிழாவர்! அவர் நஷ்டத்திலதே! அவர் அனையர்கள் தந்தாஷ்ன வரும் மனு ஷார் என்னு விழிக்கூடான் அற்புதயில்லாதவருமதே.

அல்லாஹுவின சேர்த்து பிடிய்காதவர் அவன் ஸஂவந்திட்டதொலும் மதிச்சுவர்க்கூ தூலுமதே.

குருச் சுற்புகளைக்கூட முன்பு ஸங்கவிசூடு காருணைகள் ஶரிக்கூட இயபேப்டுத்துந்தூர், குறதூகாம் உள்ளத்துந்தூர்மாயிருந்து.

இந்த மூஸ்தாக்கான்தைகள் பிரகாரம், முன்னால் லோகமஹாயூஹம் அதிவிழுரத்தல்ல. அல்லாஹு ஏனிக்கூட நல்கிய ஸங்கேஷம் என்று நீநாயி மனஸ்திலாக்கியோ என்ற அல்லாஹுவான் ஏதுவும் நீநாயி அரியுநவான்.

ஏன்றால் தனையும் அது ஸங்கவான்தை விரதை சூன்டுந்தை வான்தையுமைக்கூட ஜீவநஷ்டான்தைகளை அதிவிழுரமல்ல. இந்த யூஹம் ஏனால் பொட்டிஸ்துபேப்டுந்தூர் அதிவிழுரமல்ல. இந்த யூஹம் ஏனால் பொட்டிஸ்துபேப்டுந்தூர் ஏன் அல்லாஹு நீநாயி அரியுந்து. ஏன்றால்தாலும் நாம் தீர்மானம் பிரார்த்திக்கூக்கியும், தூஞுக்களித்து முடிகுக்கியும், அவன்றை காலடிகளித்து கேள்வுபிரார்த்திக்கூக்கியும் செய்துகொள்ள்டிரி கேள்வதான். அல்லாஹுவினும் மாத்ரமே இந்த வான்விபத்துக்களித்து நினைவு, தூரந்தைகளித்து நினைவு ஸஂரக்ஷிக்குந்தினும், நம்முடை இந்தமான ஶக்திபேப்டுத்துந்தினும் ஸாயிக்கூக்கியும் ஒன்று. அவன்றை ஸத்யத்தை ஸாக்ஷீபேப்டுத்துந்து அடையாளான்தை நமுக்கு காட்டித்தருவான் காஷியுநவான் அல்லாஹு மாத்ரமான். அதினால் அல்லாஹுவிலேக்கூட திரியுக. இங்ஶா அல்லாஹ்! அதுமீங்க!

Translated By :

Mukarram R. Jamaludin Raother

Fauzia Jamal Zain & Fazil Jamal

Issued By :

Amir - Jamaat Ul Sahih Al Islam

South Zone - Kerala, India

E-mail : jamal.raother@gmail.com

Web : www.jamaat-ul-sahih-al-islam.com

Blog : www.sahih-al-islam.blogspot.in